

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Februarii. Quidquid Maria egit, disciplina est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

se fieri æqualia Gloriæ , quæ tibi promissa est ,
pœnis inferni quas meritus es , nec laboribus Chri
quos pro te pertulit , nec beneficiis Dei , quibus
oneravit , nec ejus bonitati immensæ , cui tu servi

2. DIES FEBRUARII.

Quidquid Maria egit , disciplina est ,
S. Ambros. lib. 2. de Virginibns.

Invocanda I.

TRes hodie in Templo Salom
Deipara.

impositam , summa cum dignitate sustinebunt
Infans , Virgo , Senex , Infans simul , & antiquus di
rum , Virgo simul , & Mater ; Senex simul , & Vate
Infans , Filius Dei ; Virgo Mater Dei ; Senex servi
Dei , Jesus , Maria , Simeon : quot nomina , tot Num
na . Quidquid egerunt singuli , disciplina est . Primi
sit ordine , qui primus dignitate , Jesus . Ingressi
est Infans templum ut observaret legem , qui ip
tulerat legem . Sed quidquid ipse fecit , nobis la
est : quia omnis ejus actio , nostra est instructio
Christi imitatio , Christianorum est perfectio
Hunc Infantem sequi est dignitas , assequi fœli
tas . Non est quod timeas falli , dum crucem pro de
litiis , opprobia pro honoribus , nuditatem pro op
ibus suadet ; qui suadet , est Veritas , nec erravit , qui sit
agendum judicavit , quia qui judicat , est Sapientia
Nec est , quod diffidas , est idem summa Bonitas ,
summa Potentia : his tamen rebus te redemit , & spe
ras te aliis redimendum ; Tua salus iisdem operibus
incipitur , & perficitur . Hic te Christus voluit re
dimere ,

Februar.

Tessera.

89

dimere, sic tu velis redimi. Non decent aliâ viâ incedere membra, quam eâ, quâ præcessit caput. Ad illius ergo mores vitam tuam compone, cujus vita est omnibus vivendi norma.

II. Sequitur nunc Maria, quæ quidquid egit, aegendi fuit disciplina. Ingreditur Templum, non tam in Templo purganda, quam ipsum Templum purgatura. Utpote quæ non tantum sine macula erat tota pulchra, sed ipsa pulchritudo: nec tantum erat Gratia plena, sed ipsa gratiarum plenitudo. Soles adire Templum orationis fundendæ, hoc est eleemosynæ pro Animo petendæ gratia, sive ut sti pœm gratiæ impetres: adest jam in Templo, hoc est in domo orationis illa ipsa cui à Filio indultum est jus dispensandi gratias, quæ velut Materfamilias in domo Dei habet claves misericordiæ. Clama, exaudier; pete, dabit; quærere, invenies, pulsa, aperiet, spera, in ipsa est omnis spes, hæc non confundet. Crede verum esse illud sancti Præfulis pronuntiatum. (a) *Citius celum cum terra perierit, quam Maria aliquem serio se invocantem, sua ope destituat.* Es rerum omnium inops? pete opem. Pudeat aliquem mendicum ardentius postulasle vilem pro corpore eleemosynam, quam te pro Animâ Gratiam. Tu hic corâ Virgine omnium mendicorum opta induere affectus, ut obtineas vel minimam stipem Gratiaæ: sequetur, nullus dubita, ex tanto affectu, quem optas effectus. Ab illa enim aliquid petiisse, obtinuisse est.

III. Succedit in schenam tertius, non annis, quam meritis senior, Simeon. Is excusso gravis ætatis tempore, non gradu, sed cursu, per Templū, velut sta-

F 5

dium,

(a) *Blosius spec. Spir. 6, 12.*

dium, ad Infantem quasi ad metam, ad Infantis con-
spectum, velut ad curriculi bravium, properare.
Quem ut intuitus est, mox stupore defixus, amon-
attonitus, sacro horrore perfusus, hærere, fluctuan-
velificari desiderio; nunc ulnas, ut accipiat proten-
dere, jam ne accipiat, retrahere; eum ferè menti
inopem lætitiae copia fecit. Non satis erat, quem to-
annis spe vivendi devoraverat, oculis tantum liba-
re, nisi brachiis constringeret. Suscepit ergo in ulna
necdum unius ulnæ Infantem, sed quem nec cæli
nec cæli cælorum capere possunt. Cùm sacrum illud
pondus, quod (*a*) omnia in mensura, & numero, &
pondere disposuit, gestaret, quasi ab eo gestaretur,
nullum sentire onus (erat enim is, cuius onus leve)
caligantes senio oculos in puerum iterum, iterum-
que demittebat. Optabat jam totus esse oculus, ut
illum toto obtutu videret, quem semper videre, sa-
lus est videntis. Tandem petit dimitti in pace, & ut
eā fruatur, cupit occumbere morte. O mortem
verè vitalem; mori præsente eo, qui est Vita nostra
vitæ. Quidni exclamem, & acclamem sic morienti?

Felicem sortem, sic posse occumbere mortem!

3. DIES FEBRUARII.

Non habemus quod in morte timeamus, si
nihil quod timendum sit, vita nostra
commisit. *S. Ambros. de bon. morte. 18.*

I. Patet

(*a*) *Sap. 11.*